

v kateri se je smela dopadati Italija skozi deset mesecev. Ali bo Rumunija igrala vlogo natančno tako, kakor jo je igrala Italija? To vprašanje si stavijo zdaj brez dvoma vsak dan v Londonu in Parizu, v Petersburgu, Rimu, Nišu in Cetinju z isto napeto razburjenostjo.

Rumunija ni zaveznica Avstrije in ni zaveznica Nemčije. Tudi ni zaveznica Rusije, Francije ali Italije. Kakor zagotavljajo njeni državniki, je Rumunija danes še prosta in ima svobodno roko za odločitve v tej ali oni smeri.

„Kärntner Tagblatt“ govori potem o intervencijonistih na Rumunskem in pravi: Rumunija je v drugem položaju nego Italija. Zagotovljena med Rusijo na severu in velikosrbskimi načrti na jugu, ne bo mogla Rumunija trajno pogrešati prijateljstva in opore sosednih držav. Močna Avstrija kot nasprotnik Rusije mora ostati želja rumunske politike. Vsak uspeh Avstrije proti Rusiji je posredno tudi uspeh Rumunije proti Rusiji. Rumunija mora želeti ruskih porazov. Kolikor mogoče oslABLJENA Rusija mora biti v interesu Rumunije. Sicer se pa treba pri presojanju razmer na Balkanu vedno ozirati na to, da veliko vprašanje ne leži v Bukareštu, marveč v Sofiji.

Iz Stockholma se k temu vprašanju še poroča: „Novoje Wremja“ javlja baje iz avtoritativnega diplomatskega vira, da so rumunska pogajanja z ententno vstavljenja, ker zahteva Rumunija poleg Sibirija in Banata do Donave tudi Bukovino, potem odpoved donavske parobrodne konvencije in pa ureditev meje v Besarabiji. Diamanal se je sicer januarja dogovoril, da poseže Rumunija istočasno z Italijo v boj, sedaj pa Rumunija ne uboga, ker ni bila pravočasno obveščena. (Ta vest še ni uradno potrjena. Op. ur.)

Zastarelo angleško brodogovje.

List „Extrabladet“ piše: „Največjo trpkost vzbuja med Angleži dejstvo, da njih zaupanje v mornarico ni bilo opravičeno. To silno angleško brodogovje ednostavno ni napredovalo s časom; ono je zastarelo. Ko je prišla ura, da pokaže svojo silo in svojo moč, se nade niso uresničile. Nemci so vpeljali nov način vojskovanja, v primeri s katerim je še tako močno brodogovje linijskih ladij in križark brez moči. Zelo res je, da je to, kar se danes godi na Angleškem, že začetek prvega odločilnega poraza, ki ga je doživelo angleško brodogovje od časov kraljice Elizabete sem. Angleška mornarica je okostenela v formah, ki so bile dobre pred 30. leti, a danes ne veljajo več; kar je pokazala Nemčija. Nemčija je pokazala, da je 100 milijonov kron vredna bojna ladja le tako dolgo nekaj vredna, dokler leži v varni luki; kakor hitro pa se pokaže na morju, ni vredna nič več: zato torpedo podmorskega čolna je tistih 100 milijonov navadna razvalina. Zato je angleško brodogovje mirno. Zato je Anglija danes le še po imenu „kraljica morja.“ Zato je Asquith likvidiral.

Kaj je na Balkanu?

„Kölnische Zeitung“ poroča: Politično obzorje na Balkanu se je v zadnjih dneh nekaj zjasnilo. Vzrok je, da imajo balkanske države, njih vladarji in njih vlade več časti, politične samostojnosti in neodvisnosti, nego italijanski kralj s svojo, od ulice odvisno vlado.

Upori v ruski mornarici.

Listi so pred kratkim poročali, da je ruski admiral Essen, poveljnik ruske mornarice v vzhodnem morju, hipoma umrl. Zdaj se zopet iz zanesljivih virov poroča, da je bil Essen od svojih lastnih vojakov umorjen. Med ruskimi mornarji je namreč že od nekdanjako veliko proticarskih in anarhističnih elementov. Splošno se sodi, da so se zgodili zopet revolucijski upori, katerih poročila seveda ruska vlada skrbno zatira. Sicer pa vre tudi po ostali Rusiji in gotovo se bode zopet pojavila velika revolucija, kakor jo je Rusija že po končani japonski vojni doživela.

Grški kraj bolan.

Grški kralj Konstatin je težko zbolel in se nabaja po neki operaciji še vedno v smrtni nevarnosti. Njegova smrt bi imela dalekosežne politične posledice, kajti kralj je vodil doslej jako pametno politiko in se ni dal od hujskačev naših sovražnikov zapeljati.

Amerika.

Zaradi potopljenja parnika „Lusitanija“ po nemškem podmorskem čolnu so se pojavile gotove diference med nemško in severno-ameriško vlado. Angležem prijazni Amerikanci bi namreč najraje angleškemu zločincem na vse mogoče načine pomagali. Nemci pa naj bi se ne smeli braniti. V Ameriki pa je seveda tudi mnogo milijonov ljudi, ki se zgražajo nad Anglijo. Zdaj je odstopil ameriški zunanji minister Bryan, ki je bil eden najhujših nasprotikov Nemčije. Upati je vsled tega, da se bode tudi tukaj politično obzorje zjasnilo.

Uničene vojne ladje.

Velike mornarice so v tem deset mesecev trajajočem borenju že izginile v oceanih. Vsak teden zabeležejuje poročila nove izgube. V zadnjem času se posebno večajo te izgube pred Dardanelami, kjer skušata priti angleško in francosko brodogovje skozi Dardanele do Carigrada. Doslej so izgubili tam Angleži in Francozi osem velikih bojnih ladij izgub manjših ladij pa večkrat ni mogoče dognati, ker poročajo nasprotniki o izgubah le takrat, če jih ne morejo vtajiti.

V naslednjem podajemo pregled izgub ladij, kolikor to mogoče, pravimo pa obenem, da to poročilo ni popolno, ker jako mnogo izgub zamolče. Tako na primer nista v poročilu omenjeni obe angleški bojni križarki, ki sta se potopili v bitki pri Bergenu v Severnem morju, kjer se je angleško brodogovje pomotoma med seboj obstreljevalo. Poročila pa tudi molče o drugih izgubah v Severnem morju, na francoskem obrežju, v Adriji kakor tudi pred Dardanelami. Šele po letih ali pa sploh ne, bo svet izvedel o njih.

Naše poročilo seza do izgube ladje „Agamemnon“ dne 28. maja, ki se je najbrže na potu v pristanišče, še preden so ga popravili, potopil kakor „Gaulois“.

Anglija je po teh poročilih izgubila: 13 oklopnih, 9 križark, torej 22 velikih ladij, 12 torpedovk, 6 podmorskih čolnov, 6 pomožnih križark in 3 druge ladje, skupaj 49 ladij. Francija je izgubila 3 oklopne križarke, 5 torpedovk, 1 podmorski čoln, 1 pomožno križarko, skupaj 10 vojnih ladij. Razentega sta izgubili obe mornarici pred Dardanelami 4 torpedovke. Rusija je doslej izgubila: 3 oklopne križarke, 1 križarko, 2 torpedovki, 1 pomožno križarko, 2 drugi ladji, skupaj 9 vojnih ladij. Japonska je izgubila: 1 oklopno križarko, 1 križarko, 1 torpedovko, skupaj 3 vojne ladje. Nemčija je izgubila: 4 oklopne križarke, 10 križark, 8 torpedovk, 5 podmorskih čolnov, 3 pomožne križarke, 1 drugo pomožno ladjo, skupaj 31 ladij. Avstro-Ogrska je izgubila: 2 križarki (Zento in Elizabeta), 1 topniški čoln, skupaj 3 vojne ladje. Turčija je izgubila: 1 oklopno križarko, 1 križarko, 2 torpedovki, skupaj 4 vojne ladje.

Celotne izgube sovražnih dežel znašajo 20 oklopnih križark, 11 križark, 24 torpedovk, 7 podmorskih čolnov, 8 pomožnih križark, 7 drugih ladij, skupaj 77 vojnih ladij. Zaveznice Nemčija, Avstro-Ogrska in Turčija so pa izgubile 7 oklopnih križark, 11 križark, 11 torpedovk, 5 podmorskih čolnov, 3 pomožne križarke, 1 drugačno ladjo, skupaj 38 ladij.

Nasprotniki so izgubili torej še enkrat več ladij kakor zaveznice po dosedaj znanih izgubah. Resnične izgube so pa mnogo večje. V tem poročilu so vštete samo tiste ladje, ki so se res potopile, poškodovane ladje ne šteje to poročilo. Naravno je pa, da so nemške križarke, ki so šle ob začetku vojne na morje, da bi ovirale sovražno trgovino, bile vse uničene, kar ni prav nič čudnega. Premoči se niso mogle upirati in tudi niso imele nobenih pristanišč, kjer bi se

preskrbljevale s potrebščinami. Ako bi ne bil bolj te neugodnosti, bi bila nemška mornarica izgare se bila mnogo manj ladij.

Se bolj razvidne so pa izgube sovražnih ladij, če primerjamo njih vsebino v tonah. Izg. A. P. bile so: Anglija 49 vojnih ladij z več neg F. D. 277.000 tonami, Francija 10 vojnih ladij z več nego 38.000 tonami (obe državi še razentega). Turčija 9 vojnih ladij z 2000 tonami, Rusija 9 vojnih ladij z 24.500 tonami, Japonska 3 vojne ladje s 13.300 tonami, skupaj 77 vojnih ladij z najmanj 355.300 tonami.

V primeri s temi izgubami pa znašajo izgube Nemčije: 31 vojnih ladij s 84.300 tonami, Turčija 4 vojne ladje s 13.000 tonami, Avstro-Ogrske 3 vojne ladje z 8700 tonami, skupaj 38 ladij s 106.000 tonami. Izguba sovražnih velikih bojnih ladij je mnogo večja, teža v tonah pa 3½ krat večja; izgubili so 20 oklopnih križark, zaveznice pa le 7.

Tudi mrtvih so imeli sovražniki mnogo več. Brez žrtev v posameznih bojih, se je z ladjami potopilo ljudi: na angleških ladjah 10.300 na francoskih 1500, na ruskih 1436, na japonskih 300, na drugih angleških vodnih vozilih 120, skupaj 13.656 mrtvih. Nemčija je izgubila s potopljenimi ladjami 5000, Avstrija 330, Turčija 150 mož, skupaj 5480 mož.

Celoten pregled je torej: Sovražniki so izgubili 77 vojnih ladij, od teh 31 križark s 355.000 tonami in 13.656 človeškimi žrtvami. Zaveznice pa so izgubile 38 vojnih ladij, od teh je 38 križark s 106.000 tonami in 5480 človeškimi žrtvami.

V teh desetih mesecih, kolikor znano, so izgubili 115 vojnih ladij s 461.000 tonami lastne vsebine in 19.000 človeškimi žrtvami. Grozna številke so to, ki nam predočujejo grozote ponje le morske vojne. Poročila pa ne navajajo izgub se trgovskih ladij in dotičnih človeških žrtev. Ko je liko vrednosti je potopljenih v globočini morja okoli tega ne bo nikoli nihče dognal. Dosedanja grozovita vojna je uničila cela brodogovja.

Pisma iz bojnega polja.

(Izvirni dopis.)

Kako so kozaki jahali drevje namesto konj.

Pozdravljen, dragi „Štajerc“, kakor tudi bori vsi njegovi udje in bralci. Veliko ste že slišali o in brali od težkih poljskih topničarjev iz bojnega polja. Danes 1. junija pa se enkrat oglasi simo tudi mi, nova baterija „Minenwerfer“. Baterija je že ustanovljena od meseca januarja. Že ta mesec je imela lepe uspehe. Naši „geschützi“ so majhni; ali „mina“, ki se jo položimo v cev, je tako močna, da je grozno za gledatš m kjer eksplodira. Pri tem nanovo iznajdenem kabovnonu so pristavljeni fantje od 77. pešpolka. Nadvojvostavo se po globoko skopanih jamah. Marsič po kateri si pride ogledat ta novi „geschütz“. Tudesne bolj v nevarnosti smo, kakor drugi topničarji, ker naši topovi ne nesejo tako daleč in moramo stiti biti torej bližje. Ali kako debelo in preplašenel ste je gledal Rus iz svojih jarkov, ko smo mu prselim vič poslali svoje „mine“.

Enkrat se prigodi, da nas ponoči napadajo pehudi divji kozaki. Takoj to opazi naš poveljnik in senje nam ukaže, da izpustimo par strelav, ker savičnam kozaki bližajo. Urno planemo pokonci in iz hitro primemo vsak svoje delo. Spustimo osem dni strelav. Pri devetem strelav pa nam ostane „mi Brenna“ v roru in raznese ves „geschütz“ na drobna zdrkosce. Seveda nas bi bilo lahko ubilo vse; pažja v k sreči se ni drugzega naredilo, nego lahko jdi. Manilo Franca Potnika. Vsem drugim se njatelj nič hudega zgodilo. Takoj naznanimo našemstri i poročniku to hudo nesrečo. Ko pride naš potano ročnik in gre gledat, vidi veliko koscev mesa obuo od tistih kozakov in njih konjev. Poročnik nastu o pohvali, da smo tako dobro delali. Tudi nas jago, tako veselilo, da smo se kar smejali in šalili mimin govoreč: zdaj pa kozaki jahate drevje in klatilidili se po njem s svojimi dolgimi sulicami.

Tako smo mi „na velikem glasu“, kajtjih v vsak govori: To so fantje „minenwerferji“! — oravi Živimo tako, kakor je navada v vojski, včasih ja v posrednje, včasih pa proklete slabo. Pa korajzno kor srce imamo, nikoli ne scagamo, če nimamo jesitem pa stradamo. Tudi si večkrat kakšno zapojemo, jersk veselo ali pa žalostno, kakoršni so ravno časi. Ob

si ne bilo Najbolj nas tolažijo pesmice od naših ljubic, na
rica izgnanost, katere se v duhu spominjamo.

Ob sklepu pisma pošiljamo Vam veliko po-
sovražnih zdravov tukaj podpisani:
ah. Izg. A. Prung, F. Žnidarič, J. Gamze,
več nego F. Divjak, J. Mesarec, F. Potnik
dij z več drugih.

zentega 6. Tukaj iz tistega kraja, kjer se zemlja s
h ladij skropi napaja — naš veseli rojstni kraj, Bog
s 13 300 nam skoro vidit daj!

najmanj Tudi eno pesem smo zbrali od fantov „mi-
nenwerferjev“:

Lejših fantov ni na svet
kot je minenwerfer-regiment,
po beli cesti marsirajo
in dolge marše delajo —
juhe, juhe,
veselo je moje srce!

Ko tja pod klanček pridejo,
sovražnika zagledajo,
sovražnik se nazaj poda,
nam fantom pa korajžo da!
Juhe, juhe,
veselo je moje srce!

Spisal infanterist Franc Potnik iz Te-
pine pri Konjicah na bojnem polju.

Razno.

Zopet veliko darilo našega cesarja. Presvitli
naš cesar daroval je avstrijskemu „Rdečemu
križu“ 100 000 kron, ogrskemu istotako 100 000
kron, bosansko-hercegovinskemu pa 40.000 kron
in tonami iz lastne svoje blagajne.

Grozne Prebiranje 18-letnih na Štajerskem. Prebi-
ranje leta 1897 rojenih črnovojniških obvezan-
izgubilo se je tako-le določilo: Nadomestni okraj
te. Ko-Beleje: Dne 16. t. m. v mestu Celje; za celj-
ni morja,ko okolico od 16. do 21. t. m.; dne 22. t. m.
nja gro-Braslovčah; dne 24. t. m. v Trbov-
jah; dne 26. in 27. v Brežicah; dne 16.
17. v Slovenj-Gradcu; dne 19. v
lutomeru; dne 21. t. m. v mestu Ptuj;
21. do 23. za ptujsko okolico v Ptuj; dne
24. t. m. za ptujsko okolico v Rogatcu;
dne 26. v Konjicah. — Za nadomestni
okraj Maribor: dne 24. in 25. v mestu Ma-
kor tudi Maribor; od 19. do 23. t. m. za mariborsko
že slišali okolico v Mariboru; dne 16. in 17. v Rad-
iz boj-goni; od 16. do 18. v Feldbachu, od 20.
rat ogla-do 21. v Deutschlandsbergu; od 23.
fer“. Tudi 25. v Leibnitzu. — To prebiranje tiče
januarja, na Štajerskem okoli 19 000 mož.

Čestitka povodom zavzetja Przemysla. Po-
j položaj, od krasnega zavzetja Przemysla poslal je
gledati, naš ministerski predsednik grof Stürgkh
nem kar-rovnomu armadnemu poveljniku feldmaršalu
lka. Na-advajodi Frideriku telegram, v katerem
Marsi-pod povzdignojim vtisom novega slavnega čina
z“. Tudi krasne armade v svojem in v imenu vlade ve-
pničarji, selo ginjen in s hvaležnim srcem sporoča izraze
moramo postljivega in iskrenega čestitanja. Nato je do-
eplašeno pot sledeti brzjavni odgovor: „S ponosnim in
mu pr-esselim srcem se zahvaljujem Vaši ekscelenci in
gladi za prisrčne čestitke k zopetnemu sijajnemu
napadejo uspehu naših junaških armad, ki bodo z nav-
ljnik in lušenjem in pomnoženo silo pripomogle naši
ker se pravični stvari do zmage“.

konci in Iz ruskega jetništva Skobele v prišlo je
no osem dni poročilo od Franca Gollob, posestnika
ne „mi- z Brengove. Piše med drugim: „Ljuba žena,
a drobni zdravju sem slabem, pa jaz zaupam, ako bo
vse; pa po-voja volja, si bomo na tem svetu še roke po-
lahko je dali. Mnogo pozdravov s tresočo roko na vse
m se ni prijatelj, posebno tebi, ljuba žena, otrokom,
našem u-estri in domačim.“ Zgoraj nad pisavo stoji malo
naš po-pisano: „Nahajam se v Aziji.“ — Bila je žena
v mesu že obupana, ker od 18. decembra ni bilo več
nik nas glaslo od moža. Tudi izvedeti ni bilo čeli čas
i nas je drugo, kakor njegovi tovariši so povedali, da je
in šalili, preminil na sveti večer, a drugo nihče ni vedel.
na klatili bodli so, da že počiva v tuji zemlji. Lahko si
nimislo sedaj ženino veselje pri sprejemu nje-
“, kajti ovih vrtic, ktere je še-le 12. majnika sprejela,
ji!“ — koravno je pismo bilo že 8. februarja pisano.
včasih čelja vseh nas prijateljev združena je z njegovo,
corajžno kakor s ženino in otrokovo: Bog daj, da bi si
no jesti tem vrlim možem skoraj v naši ljubi, mili
upojemo, štajerski domovini roke podali. Bog nas usliši!
no časi. Obesil se je v Beljaku 49-letni Johann

Ulbing. Bržkone se mu je vsled preoblega
vživanja opojnih pijač zmešalo.

Na polju časti kot junak domovine padel
je g. Engelbert Skorčič iz Mežice, ki je bil
nazadnje učitelj v Železni Kaplji. Komaj 23 let
star, žrtvoval je svoje življenje za cesarja.

Audijence ogrskih voditeljev opozicije. Te
dni sprejel je naš cesar voditelje ogrske opozi-
cije grofa Andrasy, Apponyi in Zichy v
posebnih avdijencah. Ti voditelji so zaprosili
za avdijence, da razložijo vladarju svoja mnenja
o nekaterih političnih vprašanjih, o katerih z
ozirom na sedanje razmere niso hoteli v držav-
nem zboru javno govoriti. Od avdijence se je
malo izvedelo. Vsi pa pravijo, da izgleda naš
ljubljeni cesar izborno, da je resen, vendar pa
popolnoma prepričan o zmagi pravične naše
stvari.

Prepovedane slovenske čitanke. Hrvatski
listi poročajo, da je ministerstvo za poduk pre-
povedalo nadaljno rabo dosedanjih aprobiranih
slovenskih čitank za srednje šole. Profesorji bo-
dejo prihodnje šolsko leto predavali o slovenski
literaturi na podlagi cenzuriranih skript, ki jih
morajo sestaviti med počitnicami.

„Mir“, ki se imenjuje tudi glasilo koroških
Slovencev in ki se je iz znanih vzrokov v zad-
njih letih tiskal v Ljubljani, se je zdaj zopet v
Celovec preselil. Tiska ga zdaj klerikalna Mo-
horjeva tiskarna, medtem ko ga je v Ljubljani
tiskala Katoliška tiskarna.

Vojaške dobave. Vojno ministerstvo je že
v pozni jeseni leta 1914 izdalo naredbo, objavl-
ljeno v dnevnikih z dne 28. novembra 1914,
da je namreč pri bodočih oddajah večjih naročil
za armado na trdke in podjetja v kraljevstvih
in deželah, zastopanih v državnem zboru, po-
nudnikom naložiti strogo obveznost, obdržati si
navadno število svojih uslužbencev in jim tudi
ne znižati njihove plače, ker bi ne bili sicer
samo od nadaljnjih naročil izključeni, ampak bi
se lako tudi že oddana naročila stornirala. V
zadnjih mesecih pa je bilo slišati ponovne pri-
tožbe iz krogov zasebnih uslužbencev, da se
namreč mnogo večjih tvrdk, ki so pri dobavah
vojnih potrebščin neposredno ali posredno ude-
ležene, za omenjene naredbe ne briga dosti in
da so zmanjšale število uslužbencev, oziroma jim
znižale plačo. Tako postopanje se mora v danih
razmerah označiti kot kršenje najnavadnejših
socialnih dolžnosti. Valed tega je c. kr. mini-
sterstvo za notranje stvari vse politične deželne
oblasti na ta pojav opozorilo in jim naročilo, ga
po moči zatrei. V ta namen je bilo zaukazano
vsem političnim, okrajnim oblastem (okrajnim
glavarstvom, magistratom mest s lastnim statu-
tom), da naj v zvezi z vsemi organi, ki pridejo
v poštev, z vsemi sredstvi delujejo na to, da se
imenovana ministerska naredba kar natančneje
izpolnjuje. V slučaju, da bi ostal tak vpliv brez-
uspešen, naj se pritožbe prizadetih zasebnih
uslužbencev, ki naj se prijavi pri okrajnih
oblastvih, po dovršeni preiskavi predlože mini-
sterstvu za notranje stvari, da dobi isto razpre-
gled dotičnih tvrdk.

Bolezni v srbski armadi. Stockholmski listi
poročajo, da se nahaja v srbski armadi okoli
37.000 bolnikov, med njimi 8000 na tifuzo obo-
lelih. To je za malo srbsko armado izredno ve-
liko število.

Kozakinje. Ruski listi poročajo, da je vsto-
pilo dvanajst mladih žensk med kozake. Pravijo,
da jim uniforma prav dobro stoji. Verujemo;
samo eno vprašanje je odprto: kako bodo te
kozakinje vporabljali ...

Umrl je v Celovcu bivši mestni blagajnik v
Velikovu in deželni poslanec G. Jožef Horner
v starosti 77 let. Pokojnik bil je svoj čas tudi
župan v Grebinju. N. p. v. m.

Obsojen oficir. „Zeit“ poroča iz Gradca:
Tukajšnje vojno sodišče obsodilo je bivšega po-
veljnika nadomestnega regimenta št. 8 v Sta-
nislavu podpolkovnika viteza Rutkovskega
radi trpinčenja vojakov in ponovljenja na tri
leta težke ječe, na degradiranje za stražmojstra
ter na izgubo plemstva. Njegov stražmojster
Semenko bil je istočasno obsojen na eno
leto ječe in na degradiranje za ulana.

Zanimive aretacije. „Hrvatske Novine“ po-
ročajo, da so aretirali v Brodu na Savi voditelja
prvaške stranke, ki se zbira okoli lista „Hr-
vatska“, drja. E legoviča, ki je bil svoj čas

tudi poslanec v hrvatskem saboru. Obenem so
zaprli tudi brodskega načelnika Benčevića
in magistratnega uradnika Kerdiča, vse tri
pa na zahtevo vojaške oblasti. Gre se najbrže
za goljufijo pri vojaških dobavah. Drugi zopet
trdijo, da se gre za špijonažo. Preiskava bode
že resnico dognala.

Dva prostovoljca iz cesarske hiše. 20-letni
nadvojvoda Rainer in 18-letni nadvojvoda
Leopold, oba sinova nadvojvode Leopolda
Salvatorja, sta se povodom vršečega se prebi-
ranja 18-letnih, od katerega sta kot člana ce-
sarske hiše oproščena, prostovoljno prijavila k
vstopu v armado in sicer k artiljeriji.

Obsojene belgijske žene. Kakor smo že po-
ročali, je bila soproga belgijskega justičnega mi-
nistra Corton de Wiarta zaradi nedovoljene ko-
respondence z njenim soprogom ter zaradi slič-
nih deliktov obsojena na 3 mesece, 13 dni ječe.
Sedaj pa je 16 letna grofica Jonge d' Ardey v
Bruslju na nekem boulevardu kar najnesramnejše
razžalila nekega nemškega častnika. Pri tem je
rabila izraze, ki kažejo njeno pomanjkanje vzgoje
in takta ter je bila obsojena na 3 mesece ječe.
Tudi stara mati grofice, ki se je aktivno udele-
ževala razžalitve, je bila istotako obsojena na
ječo. Menda bodo te kazni služile belgijskim
ženam v svarilo.

Legitimacije za potovanje na jugozapad
monarhije. K. ur. poroča: Civilne osebe se smejo
dopustiti k potovanju po železnici v južne kraje
le na podlagi rednih izkazil o osebi in identiteti,
in sicer velja to za kraje, ki leže južno od na-
slednjih postaj: Inomost (izključno), Schwarzach-
St. Vid (izključno), Zeitweg (izključno), Maribor
(izključno), Pragersko (vključno), Čakovec, Čsa-
katornja (vključno), Mura-Keresztur (vključno).
Črta Zeltweg - Selzthal - Bischofshofen - Wörgl - Ino-
most - Bregenz leži izven, črta Pragersko - Čakovec -
Barcs pa v ozemlju, za katero velja izkazilna
dolžnost. Izkazati se je mogoče: 1. s potnim
listom po naredbi celokupnega ministerstva z
dne 15. januarja 1915 ali po naredbi celokup-
nega ogrskega ministerstva z dne 16. januarja
leta 1915, ki je opremljen s fotografijo in ka-
teremu pristojna politična ali državna policijska
oblast doda opazko: „Veljavno tudi za potovanje
v ozemlja, ki so v območju južno-zapadne armade.
2. z legitimacijo s fotografijo za drž. ali dvorne
uslužbence, za državno-železniške ali zasebne
uslužbence in njihove domače in 3. s posebno
legitimacijo, ki jo izda okrajno glavarstvo, ozi-
roma državna policijska oblast (kjer je državna
policija, izda legitimacijo ona, drugod okrajno
glavarstvo). K potovanju v območje utrjenih
krajev se smejo civilne osebe — ne glede na
one, ki so uradno poslani — v vojaške svrhe
ali v svrhe državne uprave dopustiti le tedaj,
ako se razen z gori označeno izkaznico izkažejo
še z legitimacijo dotičnega trdnjavskega povelj-
stva (vojnopristaniškega poveljstva). Civilne ose-
be, ki se v vojaške svrhe ali v svrhe državne
uprave uradno pošljejo v trdnjavsko ozemlje,
morajo imeti s seboj odprto povelje kompetent-
nega vojaškega poveljstva, iz katerega je raz-
vidno obvestilo trdnjavskemu poveljstvu. V po-
jasnilu z navedenim predpisane izkazilne dolžnosti
se dostavlja to-le: A) Potovanje v označenih
mejah, izvzemši črte vojnokolesarskega reda, ne
spada pod gori navedene pogoje. B) Gori navede-
ni potni listi ali druge legitimacije nikakor
ne opravčujejo, da bi kdo stopil na ožji opera-
cijski prostor (območje čet) armade na bojišču.
Za to veljajo v območju dotične armade vsako-
kratne vojnopolicijske odredbe. C) Osebam, ki
so znane in zanesljive in katerih poklic jih sila,
da se vsak dan peljejo preko meje uvodoma
označenega ozemlja, kakor sejmariji, nastavljeni
delavci itd., more okrajno glavarstvo (policijsko
ravnateljstvo) izdati legitimacije s 14-dnevno
veljavnostjo.

Žrtve vojne. K.-B. poroča: V Vidmu (Udine)
je bilo pripeljanih več civilnih vjetnikov, med
njimi žene, duhovniki, uradniki in posestniki,
ki jih Lahi hočejo obožiti, češ da so baje kmet-
sko ljudstvo „hujskali“ na odpor proti Italija-
nom. Gotovo je, da jih bode slavno „popolo
romano“ tudi obsodilo in — pomorilo!

Poziv glede preskrbe vojnih in sanitetnih
psov. Svetovna vojna, v kateri, se mora boriti
naša domovina zoper celo vrsto sovražnikov, zah-
teva vsled njenega obsega in taktike posebne